

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4PP/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010591
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010591.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 02.10.2025, sp. zn. 4Pp/34/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. novembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 3T/9/2023 zo dňa 08.03.2023, právoplatným dňa 25.03.2023 a z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 6T/47/2020 zo dňa 13.10.2020, právoplatným dňa 06.11.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 6T/47/2020 zo dňa 27.04.2023, právoplatným dňa 26.09.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/87/2023 zo dňa 26.09.2023.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice trestu ku dňu 12.04.2025, avšak nespĺnil obe materiálne podmienky. Splnil len jednu materiálnu podmienku a to plnením povinností a správaním preukázal polepšenie avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku – nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vo vzťahu k splneniu materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia plnením povinností a správaním vo výkone trestu, súd poukazuje na nasledovné skutočnosti. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce podľa, ktorého odsúdený program zaobchádzania plní, o vzdelávacie aktivity prejavoval záujem. V individuálnej práci s ním sa podarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii, menovaný verbálne proklamuje kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti. Počas výkonu trestu odňatia slobody si podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien vytvoril vo viacerých prípadoch. Pracovná morálka odsúdeného je počas celého výkonu trestu na požadovanej úrovni, pričom aktuálne je pracovne zaradený na pracovisku s voľným pohybom vo vývarovni pre príslušníkov a zamestnancov zboru. U odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka v zmysle citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona – nemožno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. K nespĺneniu tejto materiálnej podmienky súd I. stupňa pripomenul, že možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život sú potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností jeho predchádzajúceho života, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane

rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017). Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. Ako to vyplýva z odpisu registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal totožnej trestnej činnosti. Odsúdený nevyužil šancu ponúknutú mu súdom v prípade podmieneného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody a v dvoch prípadoch pre neosvedčenie sa odsúdeného v skúšobnej dobe mu súd výkon uloženého trestu odňatia slobody nariadil vykonať. Navyše odsúdený aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť rovnakého charakteru, teda ani uložené podmienené tresty (v dvoch prípadoch bol nariadený jeho výkon) a ani výkon nepodmienených trestov odňatia slobody nevedli k náprave odsúdeného. Zároveň už v minulosti bola odsúdenému poskytnutá možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani po tejto skúsenosti neprestal s páchaním totožnej trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú do času konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo. Týmto postupom zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne. Dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí, za prítomnosti odsúdeného, ktorého k meritu veci vypočul a súčasne zabezpečil prítomnosť prokurátora a zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pre kladné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody a v prípade osoby odsúdenej za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon súčtu polovice pomerných častí uložených trestov. Taktiež správne zistil, že odsúdený splnil jednu materiálnu podmienku, a to plnením povinností a správaním preukázal polepšenie. Uvedené vyplýva aj z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého záveru odporúča podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a povinnosťou zamestnať v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa aj čo sa týka druhej materiálnej podmienky t.j. jej nesplnenia, nakoľko nemožno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa uvedené správne zdôvodnil na stranách 6, 7 predmetného uznesenia.

Nadriadený súd pro futuro dodáva, že okrem uvedeného k druhej materiálnej podmienke (môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), je potrebné okrem iného skúmať, či odsúdený má skutočne záujem viesť riadny život, či má vytvorené podmienky na vedenie riadneho života a či intenzívne na svojej osobnosti z viacerých hľadísk pracuje. V neposlednom rade je potrebné taktiež zvážiť a vyhodnotiť konkrétnejšie, o aké predchádzajúce odsúdenia išlo, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti, čo súd I. stupňa správne vyhodnotil.

Napokon nadriadený súd dodáva, že rozhodovanie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je plne v kompetencii súdu, ktorého povinnosťou nie je stotožniť sa s každým podaným návrhom, ani so stanoviskom procesnej strany. Povinnosťou súdu však je, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., čo v danom prípade súd I. stupňa dodržal, pretože

uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia opieral, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Sťažnosťou napadnuté uznesenie preto nemožno považovať za nesprávne len z toho dôvodu, že odsúdený s ním nesúhlasí.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)